

[Glistrup]

cappet, betyder, at hr. Nielsen må gå arbejdsløs, som situationen er i øjeblikket.

Det er det, hr. Hans Jørgen Jensens sammenblanding af problemerne i denne sammenhæng indebærer. Der er ikke spor gods i det, som hr. Hans Jørgen Jensen fremførte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om kommunal beskæftigelsesindsats.

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 1/11 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lone Møller (S):

Vi kalder Danmark et velfærdssamfund. Derfor er det helt grotesk, at vi har over 50.000 unge under 25 år uden arbejde. 60 pct. af samtlige bistandsmodtagere er i dag under 30 år. Vi er et rigt samfund, når vi kan støtte med bistandshjælp og kontanthjælp, men vi er et fattigt samfund, når vi førtidspensionerer unge og ikke kan give job og uddannelse til alle, der gerne vil have et arbejde. Tænk, hvis vi kunne gøre kampen mod arbejdsløsheden til en folkesag ligesom landskampen!

Alt for længe gennem 1980'erne har unge oplevet meningsløshed i det daglige ved deres gang på bistandskontoret. Ingen krav, ingen konsekvent information over for specielt ikke-forsikrede unge under 30 år og andre udsatte grupper. Alt for mange unge henvises til mere eller mindre gode beskæftigelsesprojekter.

Uddannelse er vejen til et aktivt liv og vejen til arbejde. Det ville være fint, hvis der var andre end de unge, der også kunne opdage, at der er fantastisk mange ressourcer i dem, at de unge godt gider arbejde og godt kan.

Det er kendt, at det er blandt ufaglærte, at arbejdsløsheden er størst. Derfor: Jo flere vi giver uddannelse, jo færre arbejdsløse vil vi få i fremtiden. Uden uddannelse vil der blive mindre og mindre brug for de unge.

Vi har her i Folketinget adskillige gange drøftet, hvilke initiativer der kunne tages for at reducere ungdomsarbejdsløsheden, men vi har aldrig gennemført en helhedsplan for løsnings af unges ledighedsproblem.

Nu skal vi så til det igen med et forslag, der heller ikke løser problemet, men blot flytter det med den konsekvens, at beskæftigelsesfremmende indsats over for unge og særligt udsatte grupper overføres til kommunen og beskæftigelsesindsatsen bliver en socialpolitisk foranstaltning.

Unge ledige skal flyttes væk fra det sociale system. Ungdomsarbejdsløsheden skal først og fremmest løses uden for det sociale område. Man kan ikke føre arbejdsmarkedspolitik uden arbejdsmarkedets parter.

Der er ingen tvivl om, at arbejdsmarkedets parter gennem arbejdsmarkedsnævnene har medvirket til, at kvaliteten af nogle af vores projekter er blevet væsentligt forbedret igennem de senere år. Arbejdsmarkedsnævnenes indflydelse er samtidig sikret en koordinering mellem kommunerne, hvilket der da også er eksempler på i flere regioner, hvor man har etableret særlige samarbejdsmodeller.

Nu foreslås det, at den statslige bevilling, som hidtil er blevet fordelt af arbejdsministeren til arbejdsmarkedsnævnene, afløses af et generelt tilskud, der fordeles direkte til amter og kommuner uden andre forhåndsbetingelser for midlernes anvendelse end dem, der følger af lovens stærkt forenklede regler.

Konsekvensen af det er, at den regionale koordinering af de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger afskaffes, at arbejdsmarkedets parter, som er repræsenteret i arbejdsmarkedsnævnene, fratages al direkte indflydelse på de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. I fremtiden skal kommunerne selv føre tilsyn og godkende kommunens egne projekter. Alle kvalitetskrav fjernes.